

Det er netop denne model, der nu med L 244 fremsættes lovforslag om med henblik på at sikre en klar lovhjemmel til at fritage brændsel for afgift, selv om der ikke er indregnet noget brændsel i elprisen.

Med hensyn til, hvorvidt der er hjemmel til at opkræve afgift af et større brændselsforbrug, når kraftvarmefordelen deles mellem el- og varmesiden, er det Skatteministeriets klare holdning, at der er hjemmel til dette.

Spørgsmålet prøves nu ved Landsskatteretten og evt. efterfølgende ved domstolene, og det er allerede tilkendegivet, at Skatteministeriet vil følge en sådan endelig dom vedrørende kraftvarmefordelen også efter vedtagelsen af L 244.

Spørgsmål 7:

Vil ministeren hurtigst muligt få en uvildig instans som f.eks. Konkurrencestyrelsen, Kammeradvokaten eller De Økonomiske Vismænd til at vurdere, om det – som hævdet af ministeren – er nødvendigt at ændre på loven af hensyn til de liberaliserede priser?

Svar:

Det kan ikke anses for nødvendigt at bede en anden instans om at vurdere, om det er nødvendigt med en lovændring eller ej. Nødvendigheden af ny lovgivning turde være indlysende.

Allerede gennem nogen tid har en stor del af det danske elmarked reelt fungeret på markedsvilkår, og med den nye elforsyningslov bliver elmarkedet givet helt frit.

Den gældende afgiftslovgivning er derimod baseret på hvile i sig selv-principper, hvor der i kontrakter med reel virkning for både elektricitets- og varmepriserne aftales fordelinger af omkostningerne ved den forenede produktion af el og varme, herunder også brændselsomkostningerne. Kontrakter, priser m.m. blev overvåget af el-, gas- og varmeprisudvalgene.

Med overgangen til afsætning af elektricitet til markedspriser har kontrakterne ikke længere betydning for den elpris, der afsættes til. På et liberaliseret marked under konkurrence er hvert elværk pristager og må alene afsætte til den pris, markedet vil betale. Denne elpris vil blive bestemt af markedet helt uafhængigt af de enkelte værkers kontraktmæssige forhold.

Der vil med andre ord ikke længere blive indregnet brændsel i elprisen. Jf. besvarelsene ovenfor må der derfor sikres en lovhjemmel til

de lovudfyldende fortolkninger, der indtil nu har sikret, at der har kunnet opnås fritagelse for en del af brændselsforbruget anvendt til el- og varmeproduktionen.

Det vil være en absurd situation, hvis Folketinget på samme tid vedtager en lov, der liberaliserer elmarkedet, men bevidst undlader at vedtage den lovgivning, der efter en liberalisering må følge på andre områder, for at lovgivningen stadig kan administreres på tilfredsstillende vis.

Jeg har dog anmodet Kammeradvokaten om en udtalelse, som forventes at foreligge før 3. behandlingen af L 244.

Spørgsmål 8:

Bliver Århus Kommune som følge af en vedtagelse af L 244 forhindret i ved en retssag at få prøvet den afgiftsmæssige betydning af kontrakten af 1. januar 1999?

Svar:

Jeg må gå ud fra, at det centrale spørgsmål for Århus Kommune drejer sig om den afgiftsmæssige behandling af den såkaldte kraftvarmefordel.

Kraftvarmefordelens placering og den afgiftsmæssige betydning af dette er under påklage ved Landsskatteretten og kan herefter blive ført videre ved domstolene. Det er denne problemstilling, der er af betydning i denne diskussion.

Regeringen har givet garanti for, at Skatteministeriet vil acceptere, at en endelig dom, som underkender Skatteministeriets synspunkt om kraftvarmefordelens placering i afgiftsmæssig henseende, medfører en forpligtelse for afgiftsmyndighederne til at genoptage og ændre andre afgiftsansættelser, svarende til den ansættelse, hvor myndighederne blev underkendt.

Århus Kommune/Midtkraft har allerede klaget over, at Skatteministeriet har afgjort, at der skal betales afgift af den halve kraftvarmefordel, når denne ikke længere tilfalder varmeproduktionen, sådan som det var bestemt i Århus Kommunes gamle kontrakt.

Såfremt Skatteministeriet måtte blive underkendt i spørgsmålet om den afgiftsmæssige behandling af kraftvarmefordelen, vil Århus Kommune ikke skulle betale afgift af den halve kraftvarmefordel. Hverken før eller efter vedtagelsen af L 244.

Sagt med andre ord er der allerede en verserende klagesag, hvis udfald får betydning for den